

sig kunne være, at det radikale Program var da det værste af det alt sammen, for det gav slet ingenting og kostede alligevel ikke saa lidt. Nu slaa de sig alligevel paa dette Program. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Enigheden indenfor Socialdemokratiet heller ikke er saa stor paa dette Omraade, idet en Socialist i Aarhus siger, at de Radikale ville ganske vist spare 15 Mill. Kr. paa Militærbudgettet, men saa bliver der alligevel 15—16 Mill. eller mere tilbage, og det er for meget, de Penge ere smidte ud til ingen Nytte. Altsaa, der er en Part af Socialdemokratiet, der absolut ikke vil med til den Ordning, det ærede Medlem vil gaa med til. — Og nu kan det ærede Medlem jo sige, at det kan jeg lade ham og hans allierede om, hvordan de ville ordne deres Sager imellem sig. Gudbevares, jeg kommer heller ikke saadan videre til at blande mig i det, men jeg har dog villet fremhæve det, fordi det af Hensyn til de Valg, som snart komme, er godt for os andre at vide, hvorledes de forskellige Partier staa til det Program, den radikale Regering har udstedt.

Harald Jensen: Det forekommer mig ikke, at denne Sag er saa vanskelig at hitte Rede i — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem gør sig noget mere tungnem, end han er. Vort principielle Standpunkt er Afrustning og Afvæbning — det ved det ærede Medlem —, og af den Grund have vi gennem Aarene Gang paa Gang skrevet i Betænkninger og sagt her i Salen, at vi ikke kunne stemme for Finansloven, fordi vort Program er Afvæbning, og fordi vi ikke ville stemme for Militærbevillinger. I Henhold til denne principielle Stilling har jeg skrevet det, der staaar i Betænkningen. Men hvad jeg har sagt her i Dag, er dette, at de Herrer ikke skulle være saa sikre paa, at Socialdemokraterne ikke ere saa praktiske Folk, at de jo ville kunne se, at der kunde komme en Lejlighed og Forhold, hvor de Herrer vilde være meget glade ved, om vi vare de Principryttere, at vi bleve staaende, hvor vi stod, hvor Forholdet kunde blive saaledes, at der virkelig stod store Interesser paa Spil for os og vort Parti, for hele den Sag, vi arbejde for, ved at være Principryttere i det Øjeblik, og hvor den Afstemning, der fandt Sted om Finansloven, kunde faa en ganske anden vidtrækkende Betydning end den, den i Øjeblikket har. Altsaa, det, jeg har sagt, er dette, at de Herrer skulle ikke tro, at det er umuligt, for det kunde

ske, at vi fandt Vej saaledes, at vi ikke gjorde de Herrer til Villie ved at fastholde vor principielle Stilling. Søndagen er jo en Helligdag og var det navnlig i gamle Dage, hvor man var mere ortodoks end nu. Det ærede Medlem ved godt, at hvis ens Okse eller Asen falder i en Brønd, skal man tage dem op, enten det er Søndag eller en anden Dag. Det samme er Tilfældet her. Hvis Forholdene byde det, og hvis Nød er der — ja, Nød bryder jo alle Love og bryder alle Principper.

Det 2det ærede Medlem for 7de Kredse (Rottbøll) mente, det var godt for de Herrer at vide, hvorledes vi staa. Kan det glæde det ærede Medlem, er jeg glad ved at kunne hjælpe her, idet jeg altid gerne vil gøre mine Medmennesker en Tjeneste, saa vidt jeg kan. Jeg skal ogsaa gerne gøre det ærede Medlem den Tjeneste at sige: Jeg betragter hver eneste Øre, der gives ud til Militærvæsenet, som smidt ud af Vinduet, men jeg er lige saa klar over, at det ærede Medlem vil forstaa mig, naar jeg siger, at jeg ser hellere, at vi slippe med at smide 16—17 Millioner ud af Vinduet end de 32 Millioner, som staa paa det foreliggende Finanslovsforslag.

Rottbøll: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men jeg forstod ikke rigtig, hvad det var, det ærede Medlem udtalte med Hensyn til Søndagens Brug. Var det Ministeriet, vi skulde redde, selv om det var paa en Søndag? Saa meget forstod jeg imidlertid, at det ærede Medlem nu er klar over, at han og hans Folk maa gaa ud til Valg og der sige, at de ville stemme for den Nedsættelse i Forsvarsudgifterne, som det radikale Ministerium, hvis det kan blive Flertal, kommer frem med. — Naar det ærede Medlem talte om, hvorvidt det kunde glæde mig at faa Besked, vil jeg sige: Ja, det kan glæde mig at faa klar og aaben Besked, og det kunde man ikke faa i Folketinget. Der var adskillige Herrer der, som absolut vilde have at vide, hvor Socialdemokratiet stod i dette Forhold, men ikke fik Besked derom. Nu vide vi, og snart vil altsaa Befolkningen vide, at Socialdemokratiets Stilling overfor Forsvarssagen er i og for sig den samme som den radikale Regerings, som det vil hjælpe med at gennemføre dens Forsvarsplan. Det var det, jeg gerne vilde vide, og det har altsaa glædet mig at høre det af det ærede Medlem.

Harald Jensen: Jeg vil blot overfor den ærede sidste Taler bemærke, at jeg